

दानिएलाचे पुस्तक - एकशे साठावा क्रमांक

दानीयेलाच्या अंतिम दर्शनाचे संदेष्ट्यात्मक महत्त्व: शेवटच्या दिवसांसाठी सत्य उघड करणे

Jeff Pippenger

2024-03-26

दहाव्या अध्यायात दानियेल याची ओळख शोकाच्या दिवसांतून सार्वकालिक सुवार्तेच्या त्रिस्तरीय प्रक्रियेद्वारे पुनरुत्थित झालेला अशी करून दिली आहे. त्यानंतर गब्रिएल दानियेलास अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणीचा इतिहास प्रदान करतो; अशा प्रकारे हिद्देकेल या महान नदीच्या प्रकाशाचा इतिहास ओळखून देतो.

“देवाच्या वचनाचा अधिक निकटून अभ्यास करण्याची आवश्यकता आहे. विशेषतः, आपल्या कार्याच्या इतिहासात यापूर्वी कधी नव्हे इतके दानिएल आणि प्रकटीकरण यांकडे लक्ष दिले पाहिजे. रोमन सत्तेबद्दल आणि पोपसत्तेबद्दल काही बाबतीत आपल्याला कदाचित कमी बोलावे लागेल, परंतु देवाच्या आत्म्याच्या प्रेरणेने संदेष्टे आणि प्रेषित यांनी जे लिहिले आहे त्याकडे आपण लक्ष वेधले पाहिजे. पवित्र आत्म्याने भविष्यवाणी देण्यात आणि वर्णन केलेल्या घटनांमध्ये बाबी अशा प्रकारे घडविल्या आहेत की, मानवी घटक दृष्टीआड ठेवला जावा, ख्रिस्तामध्ये लपलेला राहावा, आणि स्वर्गातील प्रभु देव तसेच त्याची व्यवस्था यांचा गौरव केला जावा.”

“दानिएलाचे पुस्तक वाचा. तेथे दर्शविलेल्या राज्यांचा इतिहास मुद्द्याप्रमाणे स्मरणात आणा. राज्यकर्ते, परिषदा, सामर्थ्यवान सैन्ये यांकडे पाहा, आणि देवाने मनुष्याच्या अभिमानास कसे नमविले व मानवी वैभव धुळीत कसे मिळविले हे पाहा. महान म्हणून केवळ देवच दर्शविला आहे. संदेष्ट्याच्या दृष्टांतात तो एक बलाढ्य अधिपती खाली पाडताना आणि दुसऱ्याला उभा करताना दिसतो. तो विश्वाचा सार्वभौम अधिपती म्हणून प्रकट होतो, आपले अनंतकाळचे राज्य स्थापणार असा—दिवसांचा प्राचीन, जिवंत देव, सर्व ज्ञानाचा उगम, वर्तमानाचा अधिपती, भविष्याचा प्रकटकर्ता. वाचा आणि समजा की मनुष्य व्यर्थतेकडे आपला जीव उचलतो तेव्हा तो किती दीन, किती दुर्बल, किती अल्पायुषी, किती भ्रमशील, किती दोषी आहे.”

“यशया याच्या द्वारे पवित्र आत्मा आपले लक्ष देवाकडे, जिवंत देवाकडे, मुख्य ध्यानाच्या विषयाप्रमाणे—ख्रिस्तामध्ये प्रकट झालेल्या देवाकडे वळवितो. ‘कारण आम्हांकरिता एक बालक जन्मले आहे, आम्हांकरिता एक पुत्र दिला आहे; आणि राज्यभार त्याच्या खांद्यावर असेल; आणि त्याचे नाव अद्भुत, सल्लागार, सामर्थ्यवान देव, सनातन पिता, शांतीचा अधिपती असे ठेविले जाईल’ [Isaiah 9:6].”

“दानिएलाला देवाकडून प्रत्यक्ष प्राप्त झालेला प्रकाश विशेषतः या शेवटच्या दिवसांसाठी देण्यात आला होता. उलई व हिद्देकेल, शिनारच्या त्या महान नद्यांच्या काठी त्याने जी दर्शने पाहिली, ती आता पूर्णत्वास येण्याच्या प्रक्रियेत आहेत, आणि भाकीत केलेल्या सर्व घटना लवकरच घडून आलेल्या असतील.” Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.

पवित्र आत्म्याने दानियेलाच्या अंतिम दर्शनाच्या भविष्यवाणीच्या देण्यामध्ये आणि “घटनांमध्ये” अशा रीतीने “घडणी केली” की पहिला अध्याय (दहा), शेवटच्या अध्यायाप्रमाणे (बारा), उत्तरकाळातील देवाच्या लोकांच्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व करतो. हिद्देकेल नदीच्या प्रकाशाचे जे तीन अध्याय आहेत, जे “विशेषतः या शेवटच्या दिवसांसाठी देण्यात आले,” त्यांची घडण “सत्य” या शब्दाच्या तीन-पदरी व्याख्येला धारण करण्यासाठी रचण्यात आली होती. पहिला अध्याय शेवटच्या अध्यायाशी सुसंगत असताना, आणि मधला अध्याय बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करीत असताना, आपल्याला केवळ हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर यांपासून निर्माण झालेल्या “सत्य” या हिब्रू शब्दाची रचना दिसत नाही, तर आपण अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरीही पाहतो.

दानिएल अध्याय दहा त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची ओळख करून देतो, जे दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या “chazon” दृष्टान्तास आणि दोन हजार तीनशे वर्षांच्या “mareh” दृष्टान्तास समजून घेतात. ते केवळ त्या दोन

दृष्टान्तांना समजून घेत नाहीत, तर “the appearance” च्या स्त्रीलिंगी आणि कारणवाचक “marah” दृष्टान्ताद्वारे उत्पन्न होणाऱ्या विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविण्याच्या अनुभवाचेही ते धनी असतात.

“शरीराप्रमाणेच मन आणि आत्म्यासाठीही, सामर्थ्य प्रयत्नाने प्राप्त होते, हा देवाचा नियम आहे. विकास व्यायामानेच होतो. या नियमाशी सुसंगत रीतीने, मानसिक आणि आध्यात्मिक विकासासाठी देवाने आपल्या वचनात साधने उपलब्ध करून दिली आहेत.”

“मनुष्यांना या जीवनासाठी किंवा येणाऱ्या जीवनासाठी योग्य बनण्याकरिता समजून घेण्यास आवश्यक असलेली सर्व तत्त्वे बायबलमध्ये अंतर्भूत आहेत. आणि ही तत्त्वे सर्वांना समजू शकतात. ज्याच्यामध्ये त्याच्या शिकवणीचे मोल जाणण्याची वृत्ती आहे, असा कोणीही मनुष्य बायबलमधील एकही उतारा असा वाचू शकत नाही की त्यातून त्याला काही उपयुक्त विचार मिळणार नाही. परंतु बायबलचे सर्वाधिक मौल्यवान शिक्षण प्रसंगोपात्त किंवा विस्कळीत अभ्यासाने प्राप्त होत नाही. त्याची सत्याची महान व्यवस्था अशी मांडलेली नाही की ती घाईघाईने किंवा निष्काळजीपणे वाचणाऱ्यास सहज दिसून येईल. त्यातील अनेक खजिने पृष्ठभागाच्या फार खाली दडलेले आहेत, आणि ते केवळ परिश्रमी संशोधनाने व सातत्यपूर्ण प्रयत्नांनीच मिळविता येतात. त्या महान समग्रतेची रचना करणारी सत्ये शोधून काढली पाहिजेत आणि एकत्र गोळा केली पाहिजेत, ‘इकडे थोडे, तिकडे थोडे.’ यशया 28:10.”

“अशा प्रकारे शोधून काढले गेले आणि एकत्र आणले गेले असता, ते परस्परांशी पूर्णपणे अनुरूप असल्याचे आढळून येईल. प्रत्येक सुवार्ता इतरांची परिपूर्ती आहे; प्रत्येक भविष्यवाणी दुसऱ्या भविष्यवाणीचे स्पष्टीकरण आहे; प्रत्येक सत्य हे अन्य कोणत्या तरी सत्याचा विकास आहे. यहुदी व्यवस्थेतील प्रतिरूपे सुवार्तेद्वारे स्पष्ट केली जातात. देवाच्या वचनातील प्रत्येक तत्त्वाला त्याचे स्थान आहे, प्रत्येक तथ्याला त्याचे महत्त्व आहे. आणि संकल्पनेत व कार्यान्वयनात संपूर्ण रचना तिच्या कर्त्याबद्दल साक्ष देते. अशी रचना अनंताच्या मनाव्यतिरिक्त अन्य कोणतेही मन कल्पू किंवा घडवू शकत नाही.”

“विविध भागांचा शोध घेताना आणि त्यांतील परस्परसंबंधांचा अभ्यास करताना, मानवी मनाच्या सर्वोच्च क्षमता अत्यंत तीव्र क्रियाशीलतेस प्रवृत्त होतात. असा अभ्यास कोणीही मानसिक सामर्थ्य विकसित केल्यावाचून करू शकत नाही.”

“केवळ सत्याचा शोध घेण्यात आणि ते एकत्र आणण्यातच बायबल-अभ्यासाचे मानसिक मूल्य सामावलेले नाही. प्रस्तुत विषयांचे आकलन करण्यासाठी आवश्यक असलेल्या प्रयत्नातही ते सामावलेले आहे. जी बुद्धी केवळ सामान्य गोष्टींमध्ये गुंतलेली असते, ती खुजी व अशक्त बनते. जर तिला कधीही भव्य आणि दूरगामी सत्ये समजून घेण्याचे कार्य दिले गेले नाही, तर काही काळानंतर ती वाढीची शक्ती गमावून बसते. या अधःपतनाविरुद्ध संरक्षण म्हणून, आणि विकासाला प्रेरणा देणारे साधन म्हणून, देवाच्या वचनाच्या अध्ययनाशी तुल्य असे दुसरे काहीही नाही. बौद्धिक प्रशिक्षणाचे साधन म्हणून, बायबल कोणत्याही इतर पुस्तकापेक्षा—किंवा इतर सर्व पुस्तके एकत्र केली तरी—अधिक प्रभावी आहे. त्यातील विषयांची महानता, त्याच्या विधानांची गंभीर साधेपणा, त्याच्या प्रतिमांची शोभा, इतर कशापेक्षाही अधिक विचारांना चेतना देतात व उन्नत करतात. प्रकटीकरणातील विस्मयकारक सत्यांचे आकलन करण्याच्या प्रयत्नाइतकी मानसिक शक्ती दुसरा कोणताही अभ्यास देऊ शकत नाही. अशा रीतीने अनंताच्या विचारांच्या संपर्कात आणलेली बुद्धी विस्तारल्यावाचून व बळकट झाल्यावाचून राहू शकत नाही.”

“आणि आत्मिक स्वभावाच्या विकासामध्ये बायबलची सामर्थ्य तर याहूनही अधिक महान आहे. मनुष्य हा देवाशी सहवासासाठी निर्माण झालेला असल्याने, अशा सहवासातच तो आपले खरे जीवन आणि विकास प्राप्त करू शकतो. देवामध्येच आपला सर्वोच्च आनंद शोधण्यासाठी निर्माण झालेला असल्याने, हृदयाच्या तळमळींना शांत करू शकेल, आत्म्याची भूक आणि तहान भागवू शकेल, असे दुसऱ्या कोणत्याही गोष्टीत त्याला सापडू शकत नाही. जो मनुष्य प्रामाणिक आणि शिकण्यास तत्पर अशा भावनेने देवाच्या वचनाचा अभ्यास करतो, त्यातील सत्यांचे आकलन करण्याचा प्रयत्न करीत असतो, त्याचा संपर्क त्याच्या लेखकाबरोबर येईल; आणि त्याच्या

स्वतःच्या निवडीशिवाय, त्याच्या विकासाच्या शक्यतांना काहीही मर्यादा नाही.”

“आपल्या शैलीच्या आणि विषयांच्या विस्तृत परिघात बायबलमध्ये प्रत्येक बुद्धीला रस वाटावा असे काहीतरी आहे आणि प्रत्येक हृदयाला साद घालणारे काहीतरी आहे. त्याच्या पानांमध्ये अति प्राचीन इतिहास आढळतो; जीवनाला सर्वात सत्य ठरणारे चरित्रलेखन आढळते; राज्याच्या कारभारावर नियंत्रण ठेवण्यासाठी, गृहव्यवस्थेचे नियमन करण्यासाठी शासनतत्त्वे आढळतात—अशी तत्त्वे, ज्यांच्या तोडीस मानवी प्रज्ञा कधीच पोहोचलेली नाही. त्यात अत्यंत गहन तत्त्वज्ञान आहे, सर्वात मधुर आणि सर्वात उदात्त, सर्वात उत्कट आणि सर्वात करुण असे काव्य आहे. मानवी लेखकांच्या कोणत्याही निर्मितीपेक्षा बायबलमधील लेखन मूल्याने अपरिमित रीतीने श्रेष्ठ आहे, अगदी या दृष्टीने विचार केला तरी; परंतु जेव्हा त्या महान मध्यवर्ती विचाराशी त्यांच्या संबंधाच्या प्रकाशात त्यांना पाहिले जाते, तेव्हा त्यांचा व्याप अनंतपणे अधिक व्यापक आणि त्यांचे मूल्य अनंतपणे अधिक महान ठरते. या विचाराच्या प्रकाशात पाहिले असता, प्रत्येक विषयाला नवे महत्त्व प्राप्त होते. अगदी अत्यंत साधेपणाने मांडलेल्या सत्यांतही अशी तत्त्वे सामावलेली आहेत जी स्वर्गाइतकी उच्च आहेत आणि जी अनंतकाळाला व्यापून टाकतात.”

“बायबलचा केंद्रस्थ विषय, आणि ज्या विषयाभोवती या संपूर्ण पुस्तकातील इतर सर्व विषय गुंफलेले आहेत, तो म्हणजे उद्धारार्थी योजना—मानवी आत्म्यातील देवाच्या प्रतिमेचे पुनर्स्थापन. एदेनमध्ये उच्चारलेल्या न्यायवचनातील आशेच्या पहिल्या सूचनेपासून प्रकटीकरणातील त्या अंतिम गौरवशाली अभिवचनापर्यंत, ‘ते त्याचे मुख पाहतील; आणि त्याचे नाव त्यांच्या कपाळांवर असेल’ (प्रकटीकरण 22:4), बायबलमधील प्रत्येक पुस्तकाचा आणि प्रत्येक उताऱ्याचा मुख्य आशय हा या अद्भुत विषयाचे उलगडणे हाच आहे,—मनुष्याचे उन्नयन,—देवाचे ते सामर्थ्य, ‘जो आपला प्रभु येशू ख्रिस्त याच्या द्वारे आम्हांस जय देतो.’ 1 करिंथकरांस 15:57.” Education, 123-125.

आताच उद्भूत केलेल्या उताऱ्यात हे ओळखले गेले आहे की, साहित्याच्या कोणत्याही दृष्टीकोनातून विचार केला असता, बायबल कोणत्याही मानवी निर्मितीपेक्षा कितीतरी पटीने श्रेष्ठ आहे. सिस्टर व्हाईट यांनी असे म्हटले आहे, “त्याच्या पानांमध्ये अत्यंत प्राचीन इतिहास आढळतो; जीवनाशी सर्वाधिक सुसंगत अशी चरित्रे; राज्याच्या नियंत्रणासाठी, गृहजीवनाच्या नियमनासाठी शासनतत्त्वे—अशी तत्त्वे ज्यांची बरोबरी मानवी प्रज्ञेने कधीच केलेली नाही. त्यात अत्यंत गूढ तत्त्वज्ञान, अतिशय मधुर आणि अतिउदात्त काव्य, सर्वात उत्कट आणि सर्वात करुण असे साहित्य अंतर्भूत आहे,” आणि “अशी रचना अनंताच्या मनाखेरीज इतर कोणत्याही मनाला कल्पना करता किंवा घडविता आली नसती.”

मानवजातीने मान्य केलेले ते सर्व नियम, जे साहित्याची रचना घडवून आणणारे नियम ओळखून देतात, त्यांहुन बायबल श्रेष्ठ आहे. मानवविद्येच्या विद्यापीठांत मांडली जाणारी ती तत्त्वे, जी सामान्य किंवा कनिष्ठ साहित्य आणि मानवी साहित्यकृतींच्या उत्कृष्ट शाहकारांमधील भेद ओळखून देतात, त्या सर्वांहुन बायबल श्रेष्ठ ठरते. हे ध्यानात घेता, संपूर्ण बायबलातील भविष्यवाणी-साक्षीचा परमोच्च बिंदू, त्याचा महान निष्कर्ष, दानिएलच्या शेवटच्या दर्शनात प्रतिपादित झाला आहे, हे ओळखणे योग्य ठरेल. ती भविष्यवाणी-साक्षीची कळसशिला आहे; आणि मानवी साहित्यामध्ये असा कोणताही परमोच्च बिंदू नाही की जो दानिएल अध्याय अकराच्या साक्षीच्या जवळपासही पोहोचेल—जो पहिल्या वचनापासून सुरू होऊन अध्याय बारा, वचन चारपर्यंत चालू राहतो.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि समाप्त होतात; आणि त्या प्रकटीकरणात दानिएलच्या पुस्तकातील त्याच भविष्यवाणीच्या रेषा पुन्हा उचलल्या जातात; परंतु परस्पर संबंधाच्या दृष्टीने दानिएलचे पुस्तक हा पहिला उल्लेख आहे, आणि प्रकटीकरण हा शेवटचा. सर्व काही त्या पहिल्या उल्लेखात अस्तित्वात आहे, आणि सर्व काही दानिएलच्या पुस्तकातही अस्तित्वात आहे; आणि त्या पुस्तकाचा परमोच्च बिंदू म्हणजे हिंदेकेल नदीकाठी दिलेले दर्शन होय. त्या दर्शनात दर्शविलेल्या घटनांचा परमोच्च क्रम चाळीसाव्या वचनापासून आरंभ होतो आणि बाराव्या अध्यायातील चौथ्या वचनात पुस्तक मुद्रांकित होईपर्यंत पुढे चालू राहतो. ही वचने, सिस्टर व्हाईट यांच्यासह, प्राचीन काळातील पवित्र पुरुषांनी कधी उच्चारलेल्या किंवा अभिलेखित केलेल्या

प्रत्येक भविष्यसूचक सत्याच्या महान अंतिम परिपूर्तीचे प्रतिनिधित्व करतात.

अध्याय अकराव्या मधील त्या निष्कर्षपर्यंत नेणाऱ्या गोष्टी म्हणजे त्या अध्यायातील इतिहास, जे अध्याय अकराव्या मधील शेवटच्या सहा वचनांच्या योग्य समजासाठी साक्ष पुरवितात; त्या ठिकाणी अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा या त्रिविध शत्रूंचे नेतृत्व आता जगाला मानवी परीक्षाकाळाच्या समाप्तीकडे करीत आहे. सिस्टर व्हाइट या अंतर्गत तत्त्वाची थेट ओळख करून देतात.

“आपल्याकडे गमावण्यास वेळ नाही. क्लेशकारक काळ आपल्या समोर उभा आहे. जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये सांगितलेली संकटांची दृश्ये प्रत्यक्ष घडून येतील. दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या पूर्ण परिपूर्तीस पोहोचली आहे. या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत जेवढा इतिहास घडून गेला आहे, त्यातील बराचसा पुन्हा घडेल. तिसाव्या वचनात अशा एका सत्तेविषयी सांगितले आहे की ती ‘कष्टी होईल, आणि परत जाईल, आणि पवित्र कराराविरुद्ध संताप धरील; आणि तो तसेच करील; तो परत जाईल, आणि जे पवित्र कराराचा त्याग करितात त्यांच्याशी संधान बांधील. आणि सैन्ये त्याच्या पक्षाने उभी राहतील, आणि ती बळाच्या पवित्रस्थानास अपवित्र करतील, आणि नित्य अर्पण काढून टाकतील, आणि उजाड करणारी घृणास्पद वस्तू स्थापतील. आणि जे कराराविरुद्ध दुष्टपणे वागतात त्यांना तो खुशामतींनी भ्रष्ट करील; पण जे लोक आपल्या देवाला ओळखतात ते दृढ राहतील आणि पराक्रम करतील. आणि लोकांमध्ये जे समजूतदार आहेत ते पुष्कळांना बोध करतील; तरीही ते तलवारीने, अग्नीने, बंदिवासाने, आणि लुटीने बरेच दिवस पडतील. आता जेव्हा ते पडतील, तेव्हा त्यांना थोड्याशा सहाय्याने मदत होईल; पण पुष्कळ जण खुशामतीने त्यांच्याशी जुळून राहतील. आणि समजूतदारांपैकी काही पडतील, त्यांची परीक्षा व्हावी, त्यांचे शुद्धीकरण व्हावे, आणि त्यांना शुभ्र केले जावे, अंतकाळापर्यंत; कारण तो अद्याप नियुक्त वेळेसाठीच आहे. आणि राजा आपल्या इच्छेप्रमाणे करील; आणि तो स्वतःस उंचावील, आणि प्रत्येक देवापेक्षा स्वतःस मोठे मानील, आणि देवाधिदेवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी बोलेल, आणि संतापाची परिपूर्ती होईपर्यंत भरभराटीला येईल; कारण जे निश्चित केले आहे ते घडून येईल.’ दानियेल 11:30-36.”

“या शब्दांत वर्णन केलेल्यासारखी दृश्ये घडून येतील. ज्यांच्या डोळ्यांसमोर देवभय नाही अशा मानवी मनांवर सैतान वेगाने ताबा मिळवीत आहे, याचे पुरावे आपण पाहतो. सर्वांनी या पुस्तकातील भविष्यवाण्या वाचून समजून घ्याव्यात, कारण आपण आता सांगितलेल्या संकटकाळात प्रवेश करीत आहोत:”

“आणि त्या वेळेस मिखाएल उभा राहिल, तो महान अधिपती जो तुझ्या लोकांच्या संततीसाठी उभा असतो; आणि असा क्लेशाचा काळ येईल की, राष्ट्र अस्तित्वात आल्यापासून त्या वेळेपर्यंत तसा कधीच झाला नव्हता; आणि त्या वेळेस तुझे लोक सोडविले जातील, म्हणजे जे कोणी पुस्तकात लिहिलेले आढळतील ते सर्व. आणि पृथ्वीच्या धुळीत निजलेल्यांपैकी बरेच जण जागे होतील; काही सार्वकालिक जीवनासाठी, आणि काही लज्जा व सार्वकालिक तिरस्कारासाठी. आणि जे ज्ञानी असतील ते आकाशमंडळाच्या तेजाप्रमाणे प्रकाशतील; आणि जे पुष्कळांना नीतिमत्त्वाकडे वळवितात ते सर्वकाळ व सदासर्वकाळ तारकांप्रमाणे चमकतील. पण तू, हे दानियेला, ही वचने बंद कर, आणि पुस्तकाला शेवटच्या काळापर्यंत मुद्रांकित कर; पुष्कळ जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढेल.’ दानियेल 12:1-4.” Manuscript Releases, क्रमांक 13, 394.

या उताऱ्यात सिस्टर व्हाइट प्रथम दानिएल अध्याय अकराचा संदर्भ देते आणि नंतर “या भविष्यवाणीच्या पूर्ततेत जेवढा इतिहास घडून गेला आहे, त्यातील बराचसा पुन्हा घडेल” हा सिद्धांत ओळखून देते. त्यानंतर ती थेट तीस ते छत्तीस या वचनांचा उद्धृत उल्लेख करते आणि पुढे असे विधान करते की, “या शब्दांत वर्णन केलेल्यासारखी दृश्ये घडतील.” तीस ते छत्तीस ही वचने ओळखून, आणि त्या वचनांसारखी दृश्ये घडतील असे सांगून, ती मग अध्याय बारा, वचन एक मध्ये मिखाएल उभा राहतो त्या वेळी होणाऱ्या कृपाद्वारबंदीस ओळखून देते. असे करताना, ती त्या सात वचनांना वेगळे ठळकपणे दर्शविते आणि मिखाएल उभा राहण्याच्या अगोदर लगेच येणाऱ्या इतिहासात त्यांना स्थान देते.

आपण एकापेक्षा अधिक वेळा तीस ते छत्तीस या वचनांच्या इतिहासाचा विचार केला आहे, आणि तो दानियेल अध्याय अकरा येथील चाळीस ते पंचेचाळीस या वचनांशी कसा समांतर आहे हेही पाहिले आहे; आणि आता आपण अध्याय अकरामधील भविष्यवाणीच्या इतिहासातील इतर कालखंडांचा विचार करायला सुरुवात करू, जे त्या अंतिम सहा वचनांत पुन्हा आलेले आहेत. तथापि, तसे करण्यापूर्वी, तीस ते छत्तीस या वचनांचा चाळीस ते पंचेचाळीस या वचनांशी असलेल्या समांतरतेचा एक संक्षिप्त सारांश आपण पुन्हा एकदा मांडू.

तीसावे वचन मूर्तिपूजक रोमपासून पोपसत्ताक रोमकडे होणाऱ्या संक्रमणाची खूण करते. त्या संक्रमणकालीन इतिहासाचा विचार विविध भविष्यवाणीपर उतान्यांमध्ये करण्यात आला आहे, जे 330, 508, 533 आणि 538 ही वर्षे अशा तारखांची ओळख करून देतात. बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथ्या राज्यापासून पाचव्या राज्यापर्यंतच्या संक्रमणात इतरही भविष्यवाणीपर निदर्शक आहेत; परंतु एकतीसाव्या वचनात मूर्तिपूजक रोम पोपसत्तेच्या पक्षात उभा राहतो, ज्याचे प्रतिनिधित्व इ.स. 496 मध्ये क्लोव्हिस याच्याद्वारे केलेले आहे. वचनातील क्लोव्हिसद्वारे सुरुवातीस दर्शविलेल्या मूर्तिपूजक शक्ती, इ.स. 508 पर्यंत पोपसत्तेच्या उदयास असलेला कोणताही मूर्तिपूजक प्रतिकार (नित्य) दूर करण्याचे कार्य पूर्ण करतात. त्या काळातील युद्धकार्यातून, “सामर्थ्याचे पवित्रस्थान” या शब्दांनी दर्शविलेल्या त्या इतिहासातील रोम नगरावर विध्वंस ओढवतो; आणि इ.स. 538 पर्यंत मूर्तिपूजक शक्ती पोपसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर बसवतात, आणि त्यानंतर ती ऑर्लिआं परिषदेतील रविवारीचा कायदा संमत करते.

बत्तीस ते छत्तीस या वचनेत अंधकारमय युगातील एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या कालावधीत देवाच्या विश्वासू लोकांविरोद्ध पोपशाहीने चालविलेल्या घातकी युद्धाची ओळख करून दिली आहे. अखेरीस, छत्तीसाव्या वचनात पोपशाहीचा अंत होतो. चाळीसाव्या वचनात, रीगनने ख्रिस्तविरोधकाशी एक गुप्त संधि केली; यामुळे ५०८ या वर्षाने दर्शविल्याप्रमाणे प्रॉटेस्टंटवादाचा प्रतिकार दूर करण्यात आला होता, हे चिन्हांकित झाले. ४९६ मध्ये पोपशाहीच्या समर्थनार्थ उभ्या राहिलेल्या “भुजा” यांनी आर्थिक साधने व लष्करी सामर्थ्य अर्पण करण्याविषयी रीगनची बांधिलकी पूर्वरूपाने दर्शविली होती. रोम शहराद्वारे दर्शविलेल्या बळाच्या पवित्रस्थानाचा, म्हणजेच मूर्तिपूजक रोमच्या अभयस्थानाचा, विध्वंस हा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यात अमेरिकेच्या संविधानाच्या विध्वंसाचा पूर्वप्रकार ठरतो; कारण संविधान हे संयुक्त संस्थानांसाठी बळाचे पवित्रस्थान आहे. रविवार कायद्याच्या वेळी, ५३८ या वर्षाने दर्शविल्याप्रमाणे, पोपशाही पुन्हा एकदा पृथ्वीच्या सिंहासनावर प्रतिष्ठित केली जाईल.

तेव्हा देवाच्या विश्वासू जनांवर आणण्यात येणाऱ्या, प्राणघातक पोपसत्ताक छळाचा अंतिम कालखंड आरंभ होईल, जसा अंधकारमय युगांत इ.स. 538 पासून 1798 पर्यंत घडला होता. यामुळे मानवी परीक्षणकाळाची समाप्ती होईल, जेव्हा मिखाएल उभा राहील; जसे 1798 द्वारे दर्शविले आहे, त्या वेळी बारा शंभर साठ वर्षे भरभराट पावलेली पोपसत्ता त्या प्राणघातक जखमेच्या प्रकोपाला प्राप्त झाली.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“एक प्रसंगी, जेव्हा मी न्यू यॉर्क शहरात होते, तेव्हा रात्रीच्या वेळी मला इमारती मजलामजलाने आकाशाकडे उभ्या राहताना पाहण्यास बोलाविण्यात आले. या इमारती अग्निरोधक असल्याची हमी देण्यात आली होती, आणि त्या त्यांच्या मालकांचा व बांधकाम करणाऱ्यांचा गौरव व्हावा म्हणून उभारण्यात आल्या होत्या. या इमारती अधिकाधिक उंच उठत गेल्या, आणि त्यांत अत्यंत महागडी सामग्री वापरण्यात आली. ज्या लोकांच्या मालकीच्या या इमारती होत्या, ते स्वतःला असा प्रश्न विचारत नव्हते: ‘आपण देवाचा सर्वोत्कृष्ट रीतीने गौरव कसा करू शकतो?’ प्रभु त्यांच्या विचारांत नव्हता.”

“मी विचार केला: ‘अहो, जे आपली संपत्ती अशा प्रकारे खर्च करीत आहेत, त्यांनी जर आपला मार्ग देव जसा पाहतो तसा पाहू शकले असते! ते भव्य इमारती उभारत आहेत; परंतु विश्वाच्या अधिपतीच्या दृष्टीने त्यांचे हे नियोजन व योजने करणे किती मूर्खपणाचे आहे! ते आपल्या हृदय व मनाच्या सर्व शक्तींनी देवाचे गौरव कसे करावे याचा अभ्यास करीत नाहीत. त्यांनी मनुष्याचे हे पहिले कर्तव्य—हेच—दृष्टिआड केले आहे.’”

“ही भव्य इमारती उभ्या राहत असता, त्यांचे मालक महत्त्वाकांक्षी अभिमानाने आनंदित होत होते की, स्वतःच्या तृप्तीसाठी आणि आपल्या शेजाऱ्यांची मत्सरभावना भडकविण्यासाठी वापरावयास त्यांच्याकडे धन आहे. त्यांनी अशा रीतीने गुंतविलेले बरेचसे धन जबरदस्तीने, गरीबांना पिळून काढून मिळविलेले होते. त्यांनी हे विसरून गेले की स्वर्गात प्रत्येक व्यावसायिक व्यवहाराचा हिशेब ठेवला जातो; प्रत्येक अन्यायकारक सौदा, प्रत्येक फसवे कृत्य तेथे नोंदलेले आहे. वेळ येत आहे की आपल्या फसवणुकीत आणि उद्दामपणात मनुष्य अशा एका टप्प्यापर्यंत पोहोचतील की, ज्यापुढे जाण्यास प्रभु त्यांना अनुमती देणार नाही, आणि ते शिकतील की यहोवाच्या सहनशीलतेलाही एक मर्यादा आहे.”

“यानंतर माझ्या दृष्टीसमोर जे दृश्य आले ते अग्नीच्या इशाऱ्याचे होते. लोकांनी त्या उंच आणि कथित अग्निरोधक इमारतींकडे पाहून म्हटले: ‘त्या पूर्णपणे सुरक्षित आहेत.’ परंतु त्या इमारती डांबराच्या बनवल्याप्रमाणे भस्मसात झाल्या. अग्निशामक यंत्रे त्या विनाशाला थांबविण्यास काहीही करू शकली नाहीत. अग्निशामकांना ती यंत्रे चालविता आली नाहीत.”

“मला अशी सूचना देण्यात आली आहे की, जेव्हा प्रभूची वेळ येईल, तेव्हा गर्विष्ठ, महत्त्वाकांक्षी मानवांच्या अंतःकरणांत काहीही बदल झाला नसेल, तर मनुष्यांना असे आढळून येईल की जी हात वाचविण्यास सामर्थ्यवान होती, तीच हात नाश करण्यासही सामर्थ्यवान असेल. देवाचा हात थांबविण्यास कोणतीही पृथ्वीवरील सत्ता समर्थ नाही. इमारती उभारताना असे कोणतेही साहित्य वापरता येणार नाही की, देवाची व्यवस्था तुच्छ मानल्याबद्दल आणि त्यांच्या स्वार्थी महत्त्वाकांक्षेसाठी मनुष्यांवर प्रतिफळ पाठविण्याची देवाने नेमलेली वेळ येईल तेव्हा, त्या इमारतींचे विनाशापासून रक्षण होईल.”

“आजच्या समाजस्थितीच्या पायाशी असलेल्या कारणांचे आकलन करणारे, अगदी शिक्षणतज्ज्ञ व राजकारणी यांच्यामध्येसुद्धा, फारसे नाहीत. शासनाची सूत्रे ज्यांच्या हाती आहेत ते नैतिक भ्रष्टता, दारिद्र्य, दरिद्रीकरण, आणि वाढत चाललेला गुन्हेगारीपणा या समस्यांचे समाधान करू शकत नाहीत. व्यावसायिक व्यवहार अधिक सुरक्षित पायावर उभे करण्यासाठी ते व्यर्थ झगडत आहेत. जर मनुष्यांनी देवाच्या वचनाच्या शिक्षणाकडे अधिक लक्ष दिले असते, तर त्यांना गोंधळात टाकणाऱ्या समस्यांचे समाधान सापडले असते.”

“ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या अगोदर जगाची जी अवस्था असेल, तिचे वर्णन पवित्र शास्त्रांत केले आहे. जे लोक दरोडा व जुलूम यांच्या साहाय्याने मोठी संपत्ती साठवीत आहेत, त्यांच्याविषयी असे लिहिले आहे: ‘तुम्ही शेवटल्या दिवसांसाठी धन साठवून ठेविले आहे. पाहा, तुमची शेते कापणाऱ्या मजुरांची जी मजुरी तुम्ही कपटाने अडवून ठेविली आहे, ती आक्रोश करीत आहे; आणि कापणी करणाऱ्यांचे आक्रंदन सेनाधीश परमेश्वराच्या कानी गेले आहे. तुम्ही पृथ्वीवर सुखविलासात जगलात आणि भोगविलासात रमलात; तुम्ही कत्तलीच्या दिवसाप्रमाणे आपली अंतःकरणे पोसली आहेत. तुम्ही नीतिमानास दोषी ठरविले व ठार मारिले; आणि तो तुमचा प्रतिकार करीत नाही.’ याकोब 5:3-6.”

“परंतु काळाच्या त्वरेने पूर्ण होत असलेल्या चिन्हांनी दिलेल्या इशाऱ्यांकडे कोण लक्ष देतो? सांसारिक लोकांच्या मनावर त्यांचा कोणता परिणाम होतो? त्यांच्या वृत्तीत कोणता बदल दिसून येतो? नोहेच्या काळातील जगाच्या रहिवाशांच्या वृत्तीत जितका दिसला, त्याहून अधिक अजिबात नाही. सांसारिक व्यवसाय व सुखोपभोग यांत मग्न झालेल्या जलप्रलयपूर्व लोकांना ‘पूर आला आणि सर्वांना वाहून नेईपर्यंत काही कळले नाही.’ मत्तय 24:39. त्यांना स्वर्गप्रेरित इशारे देण्यात आले होते, परंतु त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. आणि आजही जग, देवाच्या इशारादायक वाणीची पूर्ण उपेक्षा करून, शाश्वत विनाशाकडे घाईने धावत आहे.”

“जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. दानियेलच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या संपूर्ण परिपूर्तीपर्यंत पोहोचली आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये उल्लेखिलेली संकटाची दृश्ये घडून येतील.” Testimonies, volume 9, 12-14.